

[Abel.]

begrænset gruppe af befolkningen til gode. Man vil i realiteten indføre en spærregel, som, hvis man fastsætter et medlemstal på 15, vil være på 7-8 pct. af vælgerne, for at man kan opnå repræsentation. Det er i øvrigt et forhold, som også er skævt i mange kommuner på grund af de regler, som gælder i den almindelige styrelseslov.

Må jeg til sidst sige, at centrum-demokraterne naturligvis vil medvirke til at bringe forfatningen for København endnu nærmere den kommunale styrelseslov gennem det udvalgsarbejde, som ligger foran os. Vi tænker især på magistratens beføjelser: det skal være borgerrepræsentationen, som er den højeste myndighed, og det skal være det i praksis, ikke blot af navn. Det kan ikke nytte noget, at magistraten har de vidtgående beføjelser, som der måske også er lagt op til i dette tilfælde.

Wilhelm (VS):

Det forekommer temmelig indlysende, at der ikke kan bringes blot det allernødvendigste styr på hovedstadsrådets forhold uden gennem en samlet og koordineret løsning af strukturproblemerne dels for Københavns kommune, dels for hovedstadsrådets område. En sådan samlet og koordineret løsning, som i øvrigt kunne have flere forskellige udformninger, har indenrigsministeren gjort ikke så lidt for at sabotere, idet han her har fremsat forslag til ny styrelseslov for Københavns kommune, mens han har foreslået, at det løfte, som vist oprindeligt blev givet bl. a. de radikale og SF, om, at loven om hovedstadsrådet skulle op til revision netop nu, annulleres og revisionen udskydes, således at der er nogenlunde sikkerhed for, at det samlede problemkompleks ikke bliver behandlet i sammenhæng. For at gøre det helt fuldkomment har vi end ikke forslag om udsættelse af revisionen af lov om hovedstadsrådet på dagsordenen i dag, selv om problemerne hænger uløseligt sammen, langt mere end dette forslag og det næste, der er på dagsordenen, om de kommunale valg, og selv om forslaget for længst er fremsat.

Jeg agter altså alligevel at trodse ministerens bestræbelser og forsøge at vurdere tingene i en slags sammenhæng. Jeg håber, at udvalget under sit arbejde vil nå frem til, at man simpelt hen ikke vil finde sig i denne ødelæggende opsplitning og tidsforskydning.

Ministeren konstaterer i fremsættelsen ganske rigtigt, at de nugældende regler for Københavns kommunes styrelse delvis stammer fra tiden før enevældens afskaffelse og i vidt omfang er utidssvarende. Men netop på den baggrund er det jo opsigtsvækkende, i hvor ringe grad han foreslår dem ændret. Det ser ud, som om enevælden egentlig passer meget godt til Alsing Andersen, Weidekamp, og hvad de sidste dages socialdemokrater nu ellers hedder. Råd mændene skal afskaffes, der skal være 7 borgmestre i stedet for nu 6, og disse skal nu vælges for kun 4 år mod før 8 år, og så skal de først vælges til borgerrepræsentationen; dette har hidtil ikke været nødvendigt, men har altid været praksis, og i det hele taget vil det ikke få en gnist af praktisk betydning.

Det er sådan set alt det, der bliver foreslået her. Nå ja, så er der selvfølgelig den meget omtalte paragraf om bydelsrådene, men vel at mærke ikke noget om, at de skal oprettes, end-sige at de skal have nogen reel betydning, konkrete beføjelser eller konkrete pligter. Man skal jo heller ikke forivne sig: det er immervæk ikke engang 150 år siden, at vi formelt tog afsked med enevælden her i landet, så hvis der nu åbnes mulighed for oprettelse af bydelsråd, må det selvfølgelig være tilstrækkeligt i denne omgang – har man vel tænkt.

Der lægges i bemærkningerne igen og igen vægt på, at det fremsatte forslag svarer så og så nøje til den skitse, der er udarbejdet af borgerrepræsentationens forfatningsudvalg, og på den baggrund synes jeg nok, det er værd at nævne, hvordan det gik til. Praktisk taget alle partigrupper i borgerrepræsentationen havde udarbejdet forslag, men det klarede den socialdemokratiske udvalgsformand elegant. Først tog han f. eks. VS' forslag og spurgte: er der flertal for det? Nej, det var der ikke. Så blev det lagt til side. DKPs forslag: er der flertal? Nej – til side. Det radikale forslag: flertal? Nej – til side, osv. hele raden igennem, til der kun var det socialdemokratiske forslag tilbage. Så blev der ikke spurgt: er der flertal? Men så blev der sagt: så lægger vi det til grund. Det var den måde, det foregik på. Den løsning, VS har arbejdet for på det kommunale plan, bygger på den konstatering, at Københavns kommune både er for stor og for lille en administrativ enhed. Det vil sige alt for stor til de mest almindelige afgørelser og for lille til de mere overordnede. Den løsning, vi har anvist,